

30.01.2023 г. / 11:58:19

Вяра

НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО ОТ БОГА

Руския император Павел I В
ОБЛЕКЛОТО И С ОТЛИЧИТЕЛНИТЕ
ЗНАЦИ НА ВЕЛИК МАГИСТЪР НА
КАТОЛИЧЕСКИЯ МАСОНСКИ
МАЛТИЙСКИ РИЦАРСКИ ОРДЕН. На
второто изображение е герба на
Руската империя по времето на същия
владетел, с МАЛТИЙСКИ КРЪСТ
ВЪРХУ ДВУГЛАВИЯ ОРЕЛ

Много красноречив факт е, че когато Димитрий Александрович Брянчанинов (т. нар. „епископ“ Игнатий) тръгва да търси духовен наставник, в манастира на който да се замонаши, **ТОЙ НЕ ПОПАДА НА ТАКЪВ ЧОВЕК!** Това се случва повече от седем години ПРЕДИ кончината на Серафим Саровски. Бъдещия известен руски архиерей пише по-късно в своите „Аскетически опити“, че обиколил манастирите на Русия, но НЕ НАМЕРИЛ ЖИВ СЪСЪД НА БОЖИЯ ДУХ!

Това обстоятелство е много съществено и то е свързано С ЕДИН МНОГО ПО-ДЪЛБОК И ПО-СТАР ПРОБЛЕМ - В Русия още в 1800 г. има приемане на еретици единоверци старообрядци за духовно окормяване от Руската църква, „узаконено“ чрез официален акт на Московския митрополит Платон. ПРИ ТОВА ЕРЕТИЦИТЕ НЕ СЕ ПОКАЙВАТ, НЕ СЕ ОТКАЗВАТ ОТ СВОЕТО „БОГОСЛУЖЕНИЕ“, ДВУПРЪСТНОТО КРЪСТЕНЕ, ДВУКРАТНО ПЕЕНЕ НА АЛИЛУЯ, НЕПРИЗНАВАНЕ НА КРЪСТА, АКО НЕ Е ОСМОКОНЕЧЕН, НЕПОКЛАНЯНЕ НА СТРАСТИТЕ ХРИСТОВИ, НЕЧЕТЕНЕ НА АКАТИСТИ И ОТ ДРУГИТЕ СИ ЕРЕТИЧЕСКИ ЗАБЛУДИ. СТАРООБРЯДЧЕСКАТА ЕРЕС Е ЯСНО ИЗОБЛИЧЕНА И ПРОКЛЕТА С АНАТЕМА ОТ ГОЛЕМИЯ МОСКОВСКИ ЦЪРКОВЕН СЪБОР (1667 г.).

Много е важно да се знае, ЧЕ В СТАРООБРЯДЧЕСТВОТО, ЗАЕДНО С ДРУГИТЕ ЕРЕТИЧЕСКИ ЗАБЛУДИ ИМА И ИЗМЕНЕНИЕ НА СИМВОЛА НА ВЯРАТА!

ВЪВ ВТОРИЯ ЧЛЕН, ОПИСВАЩ СЪЩНОСТТА НА ХРИСТОС, ТЕ СА ДОБАВИЛИ СЪЮЗА „А“, ИЗПОЛЗВАН И ЗА ПРОТИВОПОСТАВЯНЕ НА ПРОСТИ ИЗРЕЧЕНИЯ И ИЗРАЗЯВАНЕ НА КОНТРАСТ, НЕСЪОТВЕТСТВИЕ И НЕСЪВМЕСТИМОСТ: „рождѣнна, А НЕ сотворѣнна“.

ТАЗИ ЧАСТ В ПРАВОСЛАВНИЯ СИМВОЛ НА ВЯРАТА ЗВУЧИ ТАКА: „рождѣнна, несотворѣнна“.

ДОГМАТИЧЕСКИТЕ НАРУШЕНИЯ НА ТЕЗИ ЕРЕТИЦИ НЕ СВЪРШВАТ С ТОВА. ПРИ ТЯХ ИМА ИЗМЕНЕНИЕ И НА СЕДМИЯ ЧЛЕН НА СИМВОЛА НА ВЯРАТА. ТЕ ГОВОРЯТ ЗА ЦАРСТВОТО НА ГОСПОДА, КОЕТО ЩЕ СЕ УСТАНОВИ НА ЗЕМЯТА СЛЕД НЕГОВОТО ВТОРО ПРИШЕСТВИЕ, В НАСТОЯЩЕ ВРЕМЕ: „Егѡже Царствию НЕСТЬ конца“, А В КАНОНИЧНИЯ ПРАВОСЛАВЕН ЧЛЕН НА СИМВОЛА НА ВЯРАТА Е КАЗАНО: „Егѡже Царствию не будет конца“.

ИЗМЕНЕНИЕТО НА СИМВОЛА НА ВЯРАТА, КАКТО И У КАТОЛИЦИТЕ, ПРЕДСТАВЛЯВА СЕРИОЗНО ЕРЕТИЧЕСКО

ДОГМАТИЧЕСКО ОТКЛОНЕНИЕ И СЕ ЯВЯВА БОГОХУЛНА ПЛЪТСКА МЪДРОСТ.

Под анатема и отлъчване от Бога попадат и всички, които продължават да съмолителстват с еретици, а също и да поддържат духовни литургийни евхаристийни отношения с тях.

Например 10-то Апостолско правило казва: „Ако някой, макар и вкъщи, се помоли с отлъчен от църковно общение, да бъде (и сам той) отлъчен”.

Тълкования:

Зонара: И така, ако някой се моли с лишени от общение, тоест с отлъчени, дори не и в църквата, но само в домашни условия; ТО И ТОЙ ДА БЪДЕ ОТЛЪЧЕН. ТОВА СЪЩОТО КАЗВА И 9-ТО ПРАВИЛО НА КАРТАГЕНСКИЯ СЪБОР.

Аристен: Молещият се с лишени от общение подлежи на СЪЩОТО ОСЪЖДАНЕ. МОЛЕЩИЯТ СЕ С ЕРЕТИЦИ В ЦЪРКВА ИЛИ В ДОМ ДА БЪДЕ СЪЩО ЛИШЕН ОТ ОБЩЕНИЕ, КАКТО ТЯХ.

Подобно нещо заповядва и следващи Апостолски правила:

„Ако някой, който се брои в клира, се помоли с низвергнат, и сам нека бъде низвергнат.“ (Апостолско правило 11);

„Епископ, презвитер или дякон, който само се е молил с еретици, нека се отлъчи; а ако им позволи да вършат нещо като свещенослужители в църквата, да бъде низвергнат.“ (Апостолско правило 45);

„Заповядваме да се низвергват епископ или презвитер, които са приели кръщение или жертва на еретици, понеже: *"Какво съгласие може да има между Христа и Велиара? Или какво общо има верният с неверния"*(2Кор. 6:15).“ (Апостолско

правило 46);

Който наруши тези правила или други канони или ИЗОБЩО КАКВОТО И ДА Е ОТ СВЕЩЕНОТО ПРЕДАНИЕ НА ЦЪРКВАТА ПОДЛЕЖИ НА АНТЕМА:

„Който пренебрегва което и да е Църковно Предание, писано или неписано на него Анатема“ (Деяние 7 на Седми вселенски събор)

ТОЕСТ ОЩЕ В 1800-ТА ГОДИНА РУСКАТА ЦЪРКВА ПРИЕМА ОБЩЕНИЕ С НЕПОКАЯЛИ СЕ ЕРЕТИЦИ И ПОЛАГА НАЧАЛО НА НОВА ЕРЕС НАРЕЧЕНА ЕДИНОВЕРИЕ.

ЕДИНОВЕРИЕТО, ЗА ПЪРВИ ПЪТ В ПО-НОВАТА ИСТОРИЯ НА ЦЪРКВАТА, „УЗАКОНЯВА“ ЕВХАРИСТИЙНО ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С ЕРЕТИЦИ, БЕЗ ТЕ ДА СЕ ПОКАЯТ И ДА СЕ ОТКАЖАТ ОТ ЗАБЛУДИТЕ СИ! Това е догматически синкретизъм, който ПОСТАВЯ ОСНОВИТЕ НА ПОЯВИЛИЯ СЕ В КРАЯ НА СЪЩИЯ ВЕК ИКУМЕНИЗЪМ.

ТУК Е МНОГО ВАЖНО ДА СЕ РАЗБЕРЕ, ЧЕ С ТАЗИ ЕРЕС СЕ ЗАРАЗЯВАТ И ВСИЧКИ ЦЪРКВИ ПО СВЕТА, КОИТО СА В ОБЩЕНИЕ С РУСКАТА. Резултатите не закъсняват и още преди средата на XIX в. Сръбската и Еладската църкви изпадат в още едно тежко отстъпление – нарушаване на догмата за самодържавната царска власт, като благославят и приемат за „законни“ конституционни монарси и избираеми демократични парламенти. Това се случва и в Русия през 1905 г.

ДОСТА ПОКАЗАТЕЛНО Е, ЧЕ ЕРЕСТА НА ЕДИНОВЕРИЕТО Е ПРОКАРАНА ОТ САМИЯ РУСКИ ИМПЕРАТОР ПАВЕЛ I. НАЙ-СЪЩЕСТВЕННОТО Е, ЧЕ В ТОЗИ МОМЕНТ ТОЙ Е БИЛ И ВЕЛИК МАГИСТЪР НА КАТОЛИЧЕСКИЯ МАСОНСКИ МАЛТИЙСКИ РИЦАРСКИ

ОРДЕН (приел е тази длъжност през ноември 1798 г.). Освен че царя официално носи отличията на тази богохулна еретическа институция, ТОЙ ГИ ВНЕДРЯВА И В САМИЯ ГЕРБ НА РУСКАТА ИМПЕРИЯ. Павел I изменя държавната политика спрямо неправославните изповедания (ТОЕСТ СПРЯМО БОГОХУЛНИТЕ ЕРЕСИ И РАЗКОЛИ), КАТО Я ПРАВИ МАКСИМАЛНО ТОЛЕРАНТНА.

През март 1798 г. императора издава указ, РАЗРЕШАВАЩ СТРОИТЕЛСТВО НА СТАРООБРЯДЧЕСКИ ХРАМОВЕ ВЪВ ВСИЧКИ ЕПАРХИИ НА РУСКАТА ДЪРЖАВА. В 1800 – ТА ГОДИНА БИЛО ОКОНЧАТЕЛНО УРЕДЕНО ПОЛОЖЕНИЕТО НА ЕДИНОВЕРЧЕСКИТЕ ЦЪРКВИ!

През 1801 г. императора ОСВОБОЖДАВА ДУХОВЕНСТВОТО ОТ ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ДА СЛЕДИ ЗА РЕГУЛЯРНОСТТА НА ИЗПОВЕДТА ПРИ МИРЯНИТЕ.

ПАВЕЛ I ВИЖДАЛ В РИМСКИЯ ПАПСКИ ПРЕСТОЛ ПОЛИТИЧЕСКИ СЪЮЗНИК СРЕЩУ РЕВОЛЮЦИОННИТЕ ДВИЖЕНИЯ В ЕВРОПА. СИТУАЦИЯТА Е ПОДОБНА НА ТАЗИ ПРЕДИ ПАДАНЕТО НА КОНСТАНТИНОПОЛ, когато византийския император Йоан VIII Палеолог, патриарха Йосиф II Константинополски и почти целия византийски клир сключват Фераро-флорентинската уния (1439 г.) с католическата църква. Надеждата им била папата и католическите ордени да помогнат в битката с исляма. Резултатът бил плачевен, защото вместо да се надяват на Бога, византийските аристократи, император, патриарх и клир разчитали на политически съюзи с еретици. В крайна сметка Бог наказва отстъпниците и Византийската империя завинаги изчезва с превземането на Цариград през 1453 г. Тогава истинската вяра била запазена от малкото изповедници като свети Марк, митрополит Ефески, който не подписва унията с папата еретик И **ИЗЛИЗА ОТ ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С**

ЦАРИГРАДСКИЯ ПАТРИАРХ И ДРУГОТО ОТСТЪПИЛО ОТ ПРАВОСЛАВИЕТО ДУХОВЕНСТВО. ТОВА ФАКТИЧЕСКИ ТРЯБВА ДА НАПРАВИ ВСЕКИ ЕДИН ЧОВЕК ЗА ДА ОСТАНЕ ПРАВОСЛАВЕН (КОЕТО Е ЗАДЪЛЖИТЕЛНО В НАШИТЕ ВРЕМЕНА НА ПОВСЕМЕСТЕН ИКУМЕНИЗЪМ).

Това, което се случва в Русия след политическия съюз с папата и с други консервативни западни еретически владетели, и след като в резултат императора става магистър на еретически масонски орден, **ФАКТИЧЕСКИ ДОВЕЖДА СЪЩО ДО ДУХОВНО ОТСТЪПЛЕНИЕ ОТ БОГА, ЕРЕС НА ЕДИНОВЕРИЕТО, ОТПАДАНЕ НА ЦЪРКВАТА И ОБЩЕСТВОТО ОТ ПРАВОСЛАВИЕТО**, след години до КОМУНИСТИЧЕСКА ЕВРЕЙСКА РЕВОЛЮЦИЯ, ИЗЧЕЗВАНЕ И НА РУСКАТА ИМПЕРИЯ, ПОГРОМ ВЪРХУ ЦЪРКВАТА, ОБНОВЛЕНЧЕСКА И СЕРГИАНСКА ЕРЕС, И НАКРАЯ АКТИВНО УЧАСТИЕ В РЕЛИГИЯТА НА АНТИХРИСТА – ИКУМЕНИЗМА!

ПОКАЗАТЕЛНО Е, ЧЕ ПО ВРЕМЕТО НА ПАВЕЛ I В РУСИЯ СЕ РАЗШИРИЛА И **ДЕЙНОСТТА НА ОРДЕНА НА ЙЕЗУИТИТЕ, ОТ КОЙТО ВПОСЛЕДСТВИЕ ЩЕ ПРОИЗЛЯЗАТ ИЛЮМИНАТИТЕ. СЪЩЕСТВУВАЛ ОДОБРЕН ОТ ИМПЕРАТОРА ПРОЕКТ ЗА ОБЕДИНЕНИЕ НА ПРАВОСЛАВНАТА И КАТОЛИЧЕСКАТА ЦЪРКВИ, СЪСТАВЕН ОТ ЙЕЗУИТА ГАБРИЕЛ ГРУБЕР, КОЙТО НАРИЧАЛ ПАВЕЛ „ВЪЗСТАНОВИТЕЛ И АНГЕЛ ХРАНИТЕЛ НА ОБЩЕСТВОТО НА ИИСУС“. ПО-РАНО НАКАЗАНИТЕ ОТ ЕКАТЕРИНА МАСОНСКИ РЪКОВОДИТЕЛИ В РУСИЯ БИЛИ ПОМИЛВАНИ ОТ НОВИЯ ВЛАДЕТЕЛ ПАВЕЛ I.**

Важно е да се знае, че след 1800 г. НЕ МОЖЕ ДА ИМА ЖИВ СЪСЪД НА СВЕТИЯ БОЖИ ДУХ (КАКТО ПРАВИЛНО ЗАБЕЛЯЗВА БРЯНЧАНИНОВ) НИТО В Т. НАР. „ОФИЦИАЛЕН“

РУСКИ ПАТРИАРХАТ, НИТО В ЦЪРКВИТЕ, КОИТО СА В ОБЩЕНИЕ С НЕГО.

РУСКАТА ЦЪРКВА, КАКТО И ВСИЧКИ, КОИТО СА В ДУХОВНО ЕВХАРИСТИЙНО ОБЩЕНИЕ С НЕЯ, ОТПАДАТ ОТ ПРАВОСЛАВИЕТО В ЕРЕСТА НА ЕДИНОВЕРИЕТО.

ТОЕСТ **СЛЕД ТАЗИ ГОДИНА НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПРИМАТ И КАНОНИЗАЦИИТЕ НА СВЕТЦИ ОТ ТЕЗИ „ОФИЦИАЛНИ“ ЦЪРКВИ!**

От тук следва и, че пророчествата на Серафим Саровски и на псевдосветците след него са **БЕСОВСКА ЗАБЛУДА!** В ТОВА ЧИСЛО СА И МНОГО ТИРАЖИРАНИТЕ ДНЕС ПРЕДВИЖДЕНИЯ ЗА НЯКАКЪВ СЕВЕРЕН ЦАР, КОЙТО ЩЯЛ ДА ВЪЗСТАНОВИ ПРАВОСЛАВНАТА ВЯРА И СИЛНАТА РУСКА ДЪРЖАВА, ДА ПРЕВЗЕМЕ ГОЛЕМИ ТЕРИТОРИИ, ДА ВЪЗСТАНОВИ РЕДА И МОРАЛА, И ДРУГИ БАСНИ. Потънали в заблудите на отстъплението, много от лъжеправославните икуменически еретици днес виждат в лицето на агента чекист, републиканския демократичен масонски президент, евреина по майка (Шаломов) Путин, ТОЗИ ОБЕЩАН ОТ ЛЪЖЕПРОРОЦИТЕ ИМ СЕВЕРЕН „ЦАР“, КОЙТО ФАКТИЧЕСКИ В МОМЕНТА РАЗВЪРЗВА С ДРУГИЯ ЕВРЕИН ХАСИД - ЗЕЛЕНСКИ ВОЙНА И СВЕТОВНА КРИЗА, КОЯТО ЩЕ ДОКАРА ТЕХНИЯ ФАЛШИВ МИРОТВОРЕЦ МЕСИЯ - АНТИХРИСТА!

Източници:

- *Правила Святых Апостол и святых отец с толкованиями.*
- *Репр. изд. - Москва : Паломник, Сибирская благовонница 2000. - VIII, [2], 12, 5-626 с.; II, 1-626 с.; Правила святых Вселенских Соборов с толкованиями. - Репр. изд. - Москва : Сибирская благовонница, 2011. - 737, [13] с.; Правила святых*

Поместных Соборов с толкованиями. - Репр. изд. - Москва : Паломник, Сибирская благовонница, 2011. - 879, [1] с.

- Деяния Великого Московского Собора 1667 года. стр. 8

- Романов, Пётр. Мальтийский крест на русском орле // Аргументы и факты : газ. — 2014. — 28 ноября.

- «Мальтийский орден в России». Дата обращения: 10 декабря 2018. Архивировано 15 сентября 2018 года.

- «Russian Grand Priory of Malta». Архивная копия от 10 декабря 2018

- „ИМПЕРАТОР ПАВЕЛ I И ПРОБЛЕМА ОБЪЕДИНЕНИЯ ПРАВОСЛАВНОЙ И КАТОЛИЧЕСКОЙ ЦЕРКВЕЙ“ Галанов Михаил Маркович

- Глава 6. Конфессиональная политика российских императоров в XVIII в., Русская Православная Церковь и государство — В. А. Федоров

- Сорокин Ю. А. Павел I и «вольные каменщики» — История России — История и антропология

(Православни будители предупреждават, че някои от източниците може да съдържат, в някои пасажии от написаното, също подвеждаща и икуменическа агитация и да водят към „алтернатива“, която е контролирана от същите богоборци иудеи. Достатъчно е да си спомним написаното в техните протоколи: „теза-антитеза-синтеза“).

{{_LINK1_}}